

Zo života kočovníkov - Kalumet

Ami

1. Bolavé nohy a cesta vpred sa plazí,
vandrujú mnoho dní krajinou.
To sucho v krku a drsný výraz tváří,
obdarení krvou Románov.

Dmi Ami

- R: Pýtal som sa ich sto ráz,

G Ami

kde je peklo a kde raj,

Dmi Bb Ami

len raz mi však odvetili:

H E

Tulácky širák, si chráň, vždy chráň!

2. Navždy prázdne vrecká, neskrotené vášne,
hrivy koňov vetrom vlajúce.
Smäd po nových cestách utopili v dialke,
na návraty nebol nikdy čas.

- R: Rozumeli reči skál

aj tichu pláni pred sebou,

mnohokrát už nemali síl,

smiechom liečili svoj žiaľ, svoj žiaľ.

3. Kolesá vozov, čo zabudli na pokoj,
pieseň voňajúca pahrebou,
dlhé vlasy dievčat pretkávané smolou,
dravá láska, spánok nad ránom.